

GAZETA KRAKOWSKA

№ 68.

Z KRAKOWA DNIA 26 SIERPNIĄ 1841 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 18 Sierpnia.

Dele ściełca tutejsza obchodzi rocznicę Urodzin N. W. X. Maryi Mikołajewo-
ney.

Dnia 16 b. m. w południe odbył się pogrzeb i. p. Jenerał Białkowskiego, z wszelkimi honorami wojskowemi, przynależącemi stopniowi jego. Jego Cesarz-wicowska Mość W. Xze Konstanty zasłyszeli ten żałobny obrządek obecnością swoją, idąc za trumą, otoczony świetnym orszakiem Jenerałów i officerów wojsk obu narodów, aż na cmentarz Święto-krzyski, gdzie zwłoki zmarłego pochowane zostały.

Z Berlina d. 9 Sierpnia.

Król nasz wydał d. 7 Lipca r. b. następującą rozkaz g. b. netowy do Kanclerza Państwa Xcia Hardenberga względem ukarania uczniów, którzy zachowane związki utrzymują: — 'Gdy od niejakiego czasu zaczęły się znów w niektórych uniwersytech pokazywać ślady nieprzyzwolitych związków i intryg między uczniami, a przedsiębrano w tej mierze śledztwo pra-

wnych dowodów przestępstwa wykazać nie może; chcę więc, aby odtąd ustanowieni przy uniwersytetach moich rządowi nadzwyczajni i pełnomocnicy, byli obowiązani i upoważnieni, oddawać pod sąd uczo-
ciół, na których padnie podejrzenie kłó-
wania w uniwersytetach formalnych albo nawet pozerych związków; takich zaś, którzy z imiemi uniwersytetami w podobnych związkach zostaną i z nimi listownie się znoszą, lub jakim bądź sposobem okażą się winnymi nieprzyzwolitości, bez wszelkiego dalszego sądowego dochodzenia i wpływu Senatu akademickiego natychmiast z uniwersytetów oddalać, i o tem i innych moich przy uniwersytetach ustanowionych rządowych Pełnomocników za wiadomości, aby i w innych podległych im uniwersytetach, nadal przyjmowanemi nie byli. Rozumie się, iż w przypadkach sądowicie w śledzonego przez Pełnomocników przewinienia, stosowna kara wymierzona będzie; wkładam oraz na wszystkie władze, mianowicie na sędziów uniwersyteckich odpowiedzialny obowiązek, aby w śledzeniu i karaniu wykroczeń po-

stępowali z surowością prawem przepisaną. Polecam W Państwu uskutecznienie mojej woli i przedsięwzięcie dalszych w tej mierze środków. W Spa d. 7 Lipca 1821.

(pod.) *Fryderyk Wilhelm.*

Z Paryża d. 8 Sierpnia.

N. Król przejeżdża się codziennie i odbył niedawno przegląd wojska w Werzallu. Od pobytu Dworu w St. Cloud wiadać tam często dawnych generałów, którym dawno przystęp nie był dozwolony. Pomiędzy innymi pokazał się tam generał Lallemand, brat znajdującego się w północnej Ameryce generała tegoż nazwiska. Miał posłuchanie u Króla i Xiążąt, i dodając, iż Xiężna Angouleme kilka minut z nim rozmawiała. Xże Rovigo (generał Savary) miał także być bardzo dobrze na ostatnich pokonach przyjęty i ubolewano nad jego stratą, którą przez ostatnie zdarzenia w Smirnie poniósł, gdzie założony przez niego znaczny dom kupiecki aniszczony został.

Od r. 1800 do 1814 wybrano we Francji 3,047,720 ludzi do wojska, a dodawazy do tego ochotników, ruchome gwardie narodowe, młodzież wychodzącą ze szkół wojskowych na officerów i przy wojskowości umieszczonych urzędników, tedy liczba wyniosła do 4 mill. ludzi.

Na pomnik dla Xcia Berry złożono dotąd 646,236 Fr.

Z powodu rocznicy urodzin Króla Pruskiego bawiący tu Prussacy dali u traktiera Robert patriotyczny obiad.

Onegdaj odbyła się w St. Quenflicy tacyia 180 Tybetańskich, tak zwanych Keszemirskich koz. Sprzedano je od 150 do 400 Fr. sztukę.

W Pikardyi wybuchnęła choroba zaraziwa.

Zamek Chambord, który teraz jest własnością Xcia Bordeaux, odwiedzany jest ustawicznie tak przez królów, jako i cudzoziemców.

Przybył tu Rossyjski poseł Hr. Stakelberg.

Kupiecki dom w Marsellii odebrał z Tryestu okolnik rządu Austrijskiego, przez który uwiadomieni są kupcy, że wojna między Rossyją i Turcyją prawie jest postanowioną.

Podług dziennika Paryżkiego poseł Austrijski w Stambule odebrał od rządu swego rozkaz, aby w porozumieniu tylko z posłem Rossyjskim dalsze swoje związki utrzymywał.

Na wiadomość wielu tutejszych dzienników, że Turcy wszystkich Chrześcian, wraz z ich Patriarchą w Jeruzolimie wyrzegli, ogłosić kazał Xiądz Desmazures, kapłan łacińskiego obrządku w Ziemi S. list, w którym między innymi wyraża: "Odebrałem niedawno listy z tego Świętego Miasta, lecz nie o tem zdarzeniu nie donoszą. Oprócz tego Grecy i Frankowie nie mają żadnych Patriarchów w Jeruzolimie; znajdując się tam tylko przełożony zakonu Reformatów. Sądzien zatem, że to jest niepewna wiadomość. Pragniemy nawet, aby Grób Jezusa Chrystusa, którego strzeżenie od wieków powierzone jest synom S. Franciszka i pod opieką Królów Francuzkich zostało, żadney z strony Turków nie doznał znieuwag, &c.,"

Hiszpański wielki Inkwizytor, Biskup Tarragony, generał Kapucynów, i Kardynał patriarcha Lizboński bawią ciągle w Baionie.

Monitor zawiera urzędowe doniesienie o postępie religii Chrześcijańskiej w Chinach od śmierci Cesarza Kiaking. W gminach tamtejszych panuje największa radość, iż zaprzestano prześladowań religijnych, lubo 5 dawniej uwięzionych Chłodzi jeszcze nie uwolniono.

Tenże Monitor umieścił z dalszymi Sporów następujący artykuł o stosunkach Rosyi z Portą: Według listu z Wiednia Rosya żądać miała w swoim ultimatum: 1) aby Morea, niższa Albania, Tessalia, Nadbrzeże Greckie i wyspy pod zwierzchnictwem Porty przez samych tylko Greków były zamieszkałe i miały federacyjną konstytucyją na wzór Szwajcaryi; 2) aby Malta, Włoszczyzna i Serwja otrzymały rząd konstytucyjny i wolne były od wpływu Bonapartów i panowania Porty, i pod dozorem dwóch wielkich Mocarstw stanowiły krainę wolną. Dziennik Sporów dodaje uwagę, iż to byłoby oznaczenie granic wedle Bonapartego, i sądziłbyż podobniejszym takie ultimatum: 1) żeby Porta wystała napowrót zburzone Kościoły Greckie; 2) żeby zapewniła Grekom wolność służby Bożej; 3) żeby wynagrodziła Grekom poniesione szkody; 4) żeby Malta i Włoszczyzna rządzone były niepodległe od Rosyi i Porty przez rodziny, które posiadają w nich rządy; 5) żeby w Morei, do której Porta dwa razy do roku wysłała deputowanych dla wybrania haraczu, żaden Turek nie mieszkał. Nakoniec zaszydła ten dziennik najpodobniejsze do wiary podanie Gazety powszechnej: Żeby przywrócone zostały Kościoły, niewinni Grecy nie byli prześladowanymi, Malta i Włoszczyzna przywrócone

zostały na dawny stopień żegluga przez Dardanellę była wolną.

Z Londynu d. 7 Sierpnia.

Stan choroby Królowej ciągle się pogorsza. Dzisiejsze doniesienie o godzinie 3 zrana wydane, opiewa: "Królowa nie spała całą noc, lecz choroba nie pogorszyła się od wczorajsza.," Wydane o godzinie 1 zpołudnia: "Lekarze Królowej Jmć. nie widzą od ostatniego doniesienia swojego żadnego polepszenia.," Wydane zaś o godzinie 6 zpołudnia lękać się każe o życie Królowej Jmć. ponieważ wrócił się niebezpieczny napad choroby. — W sobotę i w niedzielę przesłano po duchownego, aby iey podał S. Kommunię. — Ranna gazeta Advertiser wyraża: że spokojność, której Królowa używa, jest tylko skutkiem dawnych iey na sen lekarstw, i że jeśli nie zmieni się wkrótce stan iey choroby, tedy mało lub wcale żadney niema nadziei utrzymania iey przy życiu. Niema także podobieństwa, ażeby znaczna porcja niewinney magoozy była przyczyną choroby. Jani przypisują ją nagłemu odzianiu się po mocnem rozgrzaniu, zbyt cznemu używaniu owoców i chłodzących napoiów, tudzież zbyt cznemu się warzeniu.

Z członków rodziny Królewskiej dowiadują się tylko o zdrowie Królowej Książka Sussexu i Gloucestra; rząd zaś wcale się nie pyta.

N. Król stanie dziś lub jutro w Dublinie. Wszyscy znakomitsi mieszkańcy staną od zamku Dublińskiego dwiema rzędami aż do portu, który leży o 5 mil, i Król przejdzie pomiędzy nimi z swoim orszakiem.

Ministrowie Liwerpool i Sidmouth polecali z Królem do Irlandyi, ale Mar-
grabia Londonderry pozostał w Londynie,
dla ważnych pism, które odebrać miał
z stałego ładu.

Gazeta Goniec donosi urzędownie,
że 13,000 ludzi z liniowego wojska zo-
stanie rozpuszczonych, i płaca urzędnik-
ów znacznie zmniejszona.

W drodze do Irlandyi napotkał Król
przy Spith-head przewozowy okręt Wiel-
biąd, na którym znajdowali się Jene-
ralowie Bertrand, Montholon, &c. po-
wracający z wyspy S. Heleay. Monarcha
postąpił na ten okręt P. Keppel i inne o-
soby, dla zapytania się o stan zdrowia
Pani Bertrand i tej rodziny. Dzieci Hra-
biny Bertrand są nader przyiemne; naj-
starszy syn nosi iak wiadomo, imie Na-
poleona. Gdy te dzieci w Portsmouth na
ład wysiadły, przelęły się mnóstwa zgro-
madzonego ludu. Hrabina Bertrand przy-
wiozła do Europy kilka gałązek wierzby pla-
czących pod któremi Napoleon pogrzeba-
ny został. Są one w fiolkach zasadzone
i tą samą ziemią zapełnionych, która po-
krywa zwłoki Napoleona. Cały przy-
były do Portsmouth jego orszak składa
się z 21 osób, wszystkie w grubey za-
łobie.

Do przesądzonych wieści należy, iż
Bonaparte zostawił 300 mill. Fr. ma-
jątku.

Niedawno przybyło tu 3 mieszkań-
ców z głębi Brazylii, z gatunku ludożer-
ców, mąż, żona i dziecko. Są bardzo
bojaźliwemi; mąż mieć może 32, a żo-
na 28 lat, i zdołają ich obrączki w u-
stach i w uszach. Chcą ich tu rzekomo
ucywilizować, a potem iako apostołów

cywilizacyi do ziomek odśledzić; tym-
czasem pokazują ich za pieniaście.

Podług doniesień z Rio Janeiro spa-
dła tam bardzo cena niewolników Murzy-
nów, ponieważ do samey tej chwili
przywieść ich miano przeszło 20,000.

List z St. Domingo pod d. 4 Lipca
donosi, że na całej wyspie przewrócona
została spokojność. W Cap-Hayti udał
się nie dawno żołnierz z nabitym karabi-
nem, na miejsce, gdzie stał Boyer i py-
tał się o Prezidenta. Boyer, który do-
umiał się jego zamysłu, wystąpił nagle
przeciw niemu, mówiąc: oto jest Pre-
zydent. — Żołnierz prawie skończył z
przełamaniem, został poczyniony i wy-
znał, że był dla zabicia Prezidenta prze-
kupiony. Porucznik Kompault dał mu
sam kulę na to przeznaczenie.

Angielski Kapitan, oglądający na
powyższej wyspie niedaleko Cap Hay-
ty zamek i warownię Sans-Souci, które
Chrystof ogromnemi kosztami i poświę-
ceniem 20,000 ludzi wystawić kazal, po-
czytuje tę warownię za niepodobną do wzię-
cia. W sklepionych korytarzach pomie-
ścić się może na 25 lat dla osady suszo-
ney i soloney żywności. W łosach
znajdują się ogrody i fontanny, które
dostarczały osadzie ogrodowin i wody.
Z palacu w Sans-Souci widać już tylko
rozwaliny. Żołnierze, którzy po śmierci
Chrystofa w nim się rozgościli, po-
przedali najkosztowniejsze sprzęty i na-
wet machoniowe posadzki.

Gazeta Times wyraża co następuje:
Wszystkie Europejskie Mocarstwa pra-
gną, aby Grecy otrzymać mogli więcej
wolności i bezpieczeństwa, co nastąpić
może albo przez układ z Turcyją, ich

zwierzchnikiem, albo przez zupełną ich nieuległość; oba jednak sposoby mają swoje trudności. Układ, którym obowiązali się Turcy nadać Grekom pewną swobody, podlegałby w skutecznym wielu trudnościom, ponieważ Grecy po całym państwie są rozproszonemi i to państwo nie posiada wolności druku, a żeby każdy gwałt pojedynczego despoty mógł zaraz dojść do publicznej wiadomości, nadto mieszanie się obcych Mocarsztw do wewnętrznych spraw Turcji byłoby niestającym źródłem sprzeczek. Uwolnienie zaś Greków, zachodzi pytanie: kto ma tak długo zatęchłemu ludowi nadać stosowną konstytucyą? Gdyby nawet ugodzono się na to, Grecya musiałaby wszelako w pierwszych latach zostawać niejako pod opieką; lecz któż ma być tym opiekunem czyli protektorem? Jeżeli ich zaś będzie kilku, któż potrafi nieodrazdnie pomiędzy nimi zapobiedz zazdrości? Oprócz tego, czyż Kossya nie będzie pragnęła i względem joney części Turcji zmiany?

Podług doniesień z Meksyku Naczelnik powstańców Jurbid s udąć się miał z 4000 ludzi przeciw Valado. Związek między Meksykiem i Weraakux jest zerwany. — Generał San Martín pobić miał w Itekkóla feru, polożyć na placu 1000, a ranie 1600 ludzi i potem miasto Lima opanować.

Z Madrytu d. 27 Lipca.

Od mianowania Generała Morillo jenerałem brytanem, a P. Copons prefektem Madrytu, nie była tu jeszcze spokojność publiczna zerwana. Narodowa milicyja patrzy wprawdzie zazdrośnem okiem na utworzone bataliony ochotników,

lecz spodziewają się, iż przez porównanie mundurów obu tych korpusów zainicjuje pomiędzy nimi wszelka zazdrość.

Minister spraw wewnętrznych wprzejeżdźcie na powrót do stolicy tutejszey z Sacedon przez Ausion został przez Alkadę zatrzymany i musiał 4 dukaty zapłacić kary, ponieważ nie miał u pozwazu wedle przepisu kół. Oświadczył on się bydyż Ministrem, lecz Alkadę zachowujący ściśle przepisy, odpowiedział mu: iż dla tego samego powinienby podwójną zapłacić karę, ale od pojedynczey odstąpić nie może. Minister posłał mu potem rząd pochwytę za ściśle dopełnianie obowiązków.

Król zatwierdził tegoroczni budżet, w którym uchwalonych jest 45 mill. 912,000 realów na utrzymanie domu Królewskiego, tudzież pensye dla Quirogi, Riego, Arco-Aguero, Lopez Bannos, O'Dali, Espinosa i Laire.

Rząd odebrał listy od naszego posła w Stambule, Kawalera Zea, w których donosi, iż nadaremnie starał się z innemi posłami nakłonić Portę do słuszniejszego postępowania, i że zalewno dom jego, rzecz rozhułkane państwo nie był zbawiający.

Wszystkie nasze gazety piszą za Grekami.

Przybyły z Rigi do Hiszpanii Portugalski okręt przywiózł wiadomość, że jest wielkie podobieństwo do wojny między Rosyją i Portą. Gdy rząd dowiedział się razem, że Rosyja odwołata swego konsula z Alkante, zapytał się ustnie posła Angielskiego, czyli gabinet Angielski dopuści Rosyji zająć jakowy port na morzu śródziemnym? Ten 9.

świadczył: że Anglia jest neutralną, a zatem sprzeciwiać się nie może wstąpieniu floty Rossyjskiej na morze śródziemne. — Posel Rossyjski przy Dworze naszym Hr. Bulgary, uwiadomił rząd, iż dla stałości zdrowia oddali się z Madrytu.

X. Merino, który zachowywał się dotąd spokojnie, pokazał się nagle i nowe czyni poruszenia.

Generał Elio sądzący teraz być ma przez sąd wojskowy.

Przybył tu Generał Legarde, jako poseł Francuzki przy Dworze naszym.

Z Ceuty nadeszła tu urzędowa wiadomość, że między nowem i starem Fez w Afryce zaszła bitwa między wojskami dawnego Cesarza Solimana i nowego, synowca tego Muley. Lic ba wojska Cesarza Solimana wynosiła 30,000, a jego przeciwnika 28,000 ludzi; lecz synowiec zwyciężył, a stryż cofnął się z utratą 5000 ludzi.

Właściciel dóbr Sucey pod Paryżem, P. La Chevardiers, uzyskał nagrodę w kwocie 4000 realów, którą deputacya prowincjonalna w Kadyxie wyznaczyła, za wskazanie sposobu do zapobieżenia zebrań i wloczenia się proźniaków po Andaluzyi; lecz zwrócił ją deputacyi na inne użycie.

Z Lizbony d. 21 Lipca.

Dzisiejsza gazeta rządowa ogłosiła uchwałę Stanów, oznaczającą roczną listę cywilną w kwocie 365 mill. reisów (po 24 grp.) Lecz zato dochody domu Braganza przez niebytność Następcy tronu wpływać będą do skarbu publicznego. Król używa wprocz tego dochodów domu Infantado, z których wyznaczyć może Infantowi Michałowi pensyją, i ma na miękkanie oddane zamki Ajudo, Alcantara, Maffra, Salvaterra,

Venda, Novas i Citra. (W ostatnim zamku siedział złożony z tronu Król Alfons aż do śmierci w r. 1635.)

Neapolitańskiemu Generałowi Pepe wyznaczony Stany 25,000 Fr. wynagradzając zabranie mu jego własności przez rabusiów na granicy. — Na posiedzeniu d. 19 b. m. czytane były pisma Ministrów, z których jedno tyczyło się dyplomatycznych osób i posłów przy zagranicznych Dworach, które uznane są za niegodne do sprawowania daley swoich urzędów. Minister spraw zagranicznych doniesł Stanom w imieniu Króla, że J. K. M. nie może na sobie przenieść, ażeby nie wynagrodził usług, które mu Margr. Marialva, Hr. Oriola i P. Saldanha, jako postowie w Wiedniu, Paryżu, &c. uczynili. Wielu deputowanych oświadczyło się przeciw temu, nakoniec po długich sporach odesłano to pismo po zdaniu do jedney z komisyy.

Z Brukselli d. 10 Sierpnia.

Przejeżdżający tedy do Wiednia goniec Angielski, przywiózł tu doniesienie, z którego okazuje się, że dla Królowey Angielskiej biema już ratunku.

We środę była w całej tutejszey okolicy, a mianowicie w Henegau, okropna i nader długa burza z gradem, który wielkie szkody w zbożu poczynił.

Francuzki Xte Tremouille przejechał tedy do Paryża.

Królewic Następcą tronu i małżonka jego odprowadzili W. Xcia Mikolaja aż do Bonn. Zabawią oni ieszcze w Spa do dni 10.

Mowią tu o utworzeniu niepodległego Królestwa w Turcyi Europeyskiej.

Xte Wellington zjechał, w tych dniach na stały ląd. Obejrzał już nowe warow-

nie w Moni i one pochwalili.

Rozchodzi się wieść, że chociaż Dwor nasz odjedzie do Hagi, posłowie zagraczni tu pozostaną.

Nowy tutejszy dziennik, *Goniec Niderlandski*, za wiera następujący stan zmniejszenia ludności i rozciągłości ziemi d rewolucyi Francuzkiej szluciejszych Europejskich krajów

Rossyia liczyła w r. 1789 na 60,000 mil kwadratowych 27 mill. dusz. Taż w r. 1817 na 75,000 m. k. 41 mill. Austryia w r. 1789 na 11,800 m. k. 22 mill. Taż w r. 1817 na 14,000 m. k. 27 mill. Prussy w r. 1789 na 3600 m. k. 6 mill. Też w r. 1817 na 4900 m. k. 10 mill. 500,000. Niderlandy w r. 1789 na 615 m. k. 2 mill. 700,000. Też w r. 1817 na 1039 m. k. 4 mill. 800,000. Francyya w r. 1789 na 27,490 m. k. 25 mill. Taż r. 1817 na 27,490 m. k. 28 mill. 814,041 dusz. Pokazuje się więc, iż ludność Francyyi, chociaż nie zmieniła się iey rozciągłość ziemiska, powiększyła się o 3 mill. 814,041 dusz. Lecz żadne państwo nie zwiększyło się z tak nadzwyczajną szypkością jak Rossyia, gdyż ludność iey w Azyi, Ameryce i Europie do 35 mill. dusz podają.

Od brzegów Menu d. 10 Sierpnia.

Jedno z pism publicznych umieściło następujący urzędowy artykuł: — "Ze cbor Rossyjski żadnego nie miał wpływu do powstania Greków, i że owszem irek ten bezwarunkowo zgabił, niepodlega to żadney wątpliwości, równo jak i to, że Dwor ten wierny zasadam przez Cesarza Jmę wskazanym, na których opiera się utrzymanie statego pokoju będącego podstawą systematu przymierza, i względem dalszego powodzenia tego powstania byłby całkiem obojętny, gdyby Porta

częścią przez słabość, częścią przez nierozsądną dumę, którą tylko z zwierzęcą dzikością ludu iey porównać można, nie dopuściła się była postępku względem posła Rossyjskiego, który Dwor tem mniej bezkarnie mógł puścić, im mniej ze swey strony względem Porty miał sobie do wyrzucenia, i im większego poset ten stownie do ostatnich zleceń używał względem iey umiarkowania, stateści, powolności i przyzwoitey powegi. Te zalecenia czyli przepisy udzielone zostały wszystkim sprzymierzonym Dworom, i bez wątpienia wysłanie przybyłego do Berlina Jenerała Szauwelów, ściągają się do owych zleceń. — Gdyby Rossyia chciała powstania Greków lub innego powodu do wojny przeciw Portce, nie byłaby dla iey żadna do tego pora pomyślniejsza, iak zniewaga iey posła i tyrański ucisk poddanym iey wyrządzony, tudzież wielorakie złamanie dawniejszych traktatów. Ze zaś zamiast wypowiedzenia wojny, zamiast niezwłocznych kroków nieprzyjacielskich, Baron Stroganoff odebrał tylko rozkaz nalegania o zadość uczynienie w przeciągu ośmiu dni, że Austryia i Angliia, którym na utrzymaniu Porty naywięcej zależy, przez Rossyią za pośredników wezwane zostały, że zbroyna siła Rossyi, nie przysposobiona ieszcze bynajmniej do kroków wojennych przeciw Portce, zbiera się dopiero i wzmacnia w południowych prowincyach; wszystko to dowodzi nawet najmniej rzeczy świadomemu, iż Rossyia nie pragnie wojny. Z tego zaś przekonania wypływa drugie bardziej zaspokajające, że chociażby Rossyia przez nieograniczone zasłepienie Dywanu do wojny zniewolona została, choćby iey wojoy pośrednie Dwory odwrócić nie mogły, do

czego jednak wiela jeszcze jest podobieństwa; przecież Cesarz Alexander nie spuści i na chwilę z oba wielkiego swego i świętego zamiaru utrzymania trwałego pokoju w naszej części ziemi, tak długimi wojnamy skołataney, i rzetelnego umocnienia systematu przymierza, które pod jego przewodnictwem i współdziałaniem zajęło miejsce systematu równowagi; tudzież, że godząc wiernie moralność tak często walczącą z polityką, iakiebykolwiek tey wojny mogły być wypadki, nie będzie zapewne miał zamysłu niebezpiecznego dla swych sprzymierzeńców, przez powiększenie potęgi. Gdyby zaś możność takiego pojednania zniknąć miała, wtedy umiarkowanie polityki Rossyyskiej i mądrość pośredniczych Mocarstw, naysprawniejszą będą ręką, że w przypadku konieczney potrzeby uwolnienia statego iądu Europeyskiego od uciążliwego jarzma Islamizmu, przyszły los oswobodzonych prowincyy zostanie utwierdzonym w sposobie, mogącym pogodzić wszystkie przeciwnie interesa. „

W piśmiech publicznych czytamy następujące obwieszczenie: „Gotowy jestem do połączenia się z mętami i młodzieńcami Niemieckimi, którzy zechcą puścić się do Grecyi. Wzywam tu publicznie Niemieckiego Mętna Barona Gagera, aby zechciał otworzyć publiczną składkę na zastąpienie kosztów przeprawy korpusu woyska przez Tryest do Grecyi, i wyrobienie u W. Xcia Herklego pozwolenia do zbierania się ochotników w Offenbach, iako też wolnego przechodu przez Bawaryją i Austryją. — W Aszafenburgu d. 5 Sierpnia 1821.

E. L. Baron Dalberg,
były kapitan o stania w woynie oswobodzenia. „

Przez Frankfort przeciehał niedawno znakomity mąż z dawney Niemieckey rodziny do woyska Jpsylantego, gdzie udaje się także wielu Francuzkich officerów.

Cesarz Józef 2gi napisał z obozu pod Zemlajem d. 6 Lipca 1788 do owczesnego Francuzkiego Ministra spraw zagranicznych Hr. Montmorin między innymi: „Barbarzyńcy wschodni (Turcy) dopuszczali się przeszło 200 lat wszelkiego rodzaju wiarołomstwa przeciw moim poprzednikom, łamali traktaty, ile razy załechtali ich chciwość, wapiarali buntowników przeciw prawom ich Królom, i nayokrutniey zo czwazali mieszkańców Węgierskich. Jak tylko Austryja znadawała się w wojnie z jakim Mocarstwem, napadali zaraz zbroyną ręką iey granice i postępował iak kien balowie, i t. d. Nadeszedł nakoniec czas, w którym iako mściwiciel ludzkości występuję, biorąc oa siebie oswobodzenie Europy od udręczeń, których doznawała, i spodziewam się oczyścić świat z barbarzyńców, którego długo byli chłostą. „

Pierma publiczne mówią: że owem Messyaszym, którego niedawno Amerykański okręt rzekomo przez Anglików ściągany do Grecyi przywiózł, nie jest kto inny iak Józef Bonaparte, któremu towarzyszyli Lesbvre-Desnouette, Lallemand i inni Francuzcy officerowie. (Ze officerowie Francuzcy z Ameryki udali się do Grecyi, wierzyć można, ale żeby Józef Bonaparte ten krok uczynił, wątpię tem więcey należy, że nie jest woyskowym i więcey przyacielem wygodnego życia, niżeli trudów.)

DODATEK

DO N^{ro} 68.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 SIERPNIA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

Zastępca Rektora
Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Stosownie do Reskryptu Wielkiej Rady Uniwersytetu w dniu 14 Sierpnia r. b. do L. 319 wydanego, podaje do wiadomości i ogłasza powtórnie konkurs na Katedrę Teologii Dogmatycznej w tutejszym Uniwersytecie wakujsca. Konkurencyj o tę Katedrę winni złożyć w Kancelaryi Uniwersytetu opis swego życia, udowodniając zaświadczeniami swoje nauki, dobre obyczaje, i otrzymany stopień Doktora Teologii; dotychczas oraz programma według którego każdy życzy sobie dawać lekcje Teologii Dogmatycznej. Po złożeniu takowych dowodów współubiegający się uwiedomieni zostaną o dalszem postępowaniu konkursu. Roczna pensya do wakujszej Katedry przywiązana, wynosi 4000 Złp. Terminem ostatecznym do ubiegania się o wspomnianą Katedrę jest dzień 14 Października 1821 r.

W Krakowie d. 17 Sierpnia 1821 r.

Girler.

Jankowski, Sekr. Uniw:

Z Wiednia d. 17 Sierpnia.

Najjaśniejsi Cesarstwo poiechali atąd do Linz i przybyli tam d. 13 w

naypożądańszym stanie zdrowia na po-
ciechę tamtejszych mieszkańców.

Z Hamburga d. 14 Sierpnia.

Gazeta tuteysza zawiera o sprawach
Turcko - Greckich listy następujące:

Z Tryestu d. 26 Lipca.

“Mieszkańcy wyspy Chio żądali od
Porty 300 ludzi na osadę, dla odparcia
mogącego nastąpić od Greków napadu.
Zezwolił Sultana na ich żądanie i posłał
im zaraz na obronę Baszę z 3000 ludzi;
lecz saledwo ci obrońcy na wyspę przy-
byli, wzięli natychmiast pod moc swą
80 nayznakomitszych mieszkańców w za-
kład. Chocianie po takim z niemi postą-
pieniu prosili Greckiego admirała,
23 lat mającego młodzieńca, aby ich ra-
tował; lecz ten odmówił im nietylko po-
mocy, ale nawet nie przyjął ofiarowa-
nych mu w podarunku 70,000 piastrow.
“Walczemy (odpowiedzi) honorowo,
nie za pieniądze. Żądaliśmy Turkow,
trzymajcież ich, a ja postąpię po nie-
przyacielsku przeciw waszej wyspie.”
Jakoż ogłosił ją zaraz w stanie zamknię-

cią, poczem miara zboża doszła tam do 16 miarów, która gdzie indziej nie kosztuje tak półczwarta. Pomiędzy liczbami przez Greckie okręty pozycionemi zdobyczami, rachują także 80,000 miar zboża, które do Stambulu było przeznaczone. „

Z Zante d. 30 Czerwca.

„Powstanie rozszerzyło się do Romanii, prowincyi Stambulu. Słychać, iż nadmorskie miasto Aenos uchwyciło oręź i będący tam Turcy, którzy przytłumić chcieli rokosz, wyginęli. — Na wyspach Archipelagu wystawiają teraz Grecy cytadels i baterie. „

Z Odessy d. 27 Lipca.

„Handlowe nasze stosunki z Stambulem nabierają znowu więcey bezpieczeństwa, i li ty z tej stolicy do 12 b. m. donoszą, że Frankowie i ich handel doznają tam więcey pewności. — Rząd Turecki zdaje się zwracać do umiarkowańszych uczuć i oka nie więcey powolności względem zagranicznych postów. Posel Rosyjski oczekują na rozkazy od swojego Doru. Sądzą, że one będą tego rodzaju, iż będąc mógł utrzymywać dalsze związki z Portą, i że wszystko ukończy się na dobrem porozumieniu. „

Od granic Tureckich d. 1 Sierpnia.

Gdy Turcy napadli na Patrasso, niszczyli, palili i mordowali Greków. Angielski jeneralny konsul Green był na to obojętny, ale Francuzki Pouquville dawał Grekom wszelką pomoc, wprost o ich różnego wieku i płeć z nadwzruszeniem własnego życia w swoim domu uratował, przez co zasłużył sobie na dobre imię u Greków. — W odnodze Lepantu 5 Tu-

reckich okrętów było przez Greków otoczonych, i gdy już co tylko poddać się miały, nadpłynęła eskadra Angielska. Okręty Greckie oddały się natychmiast, a eskadra Angielska, gdy Tureckie okręty nabrały żywność z Lepantu i Patrasso zaprowadziła je do Zante. Sądzą, i chociaż, iż to nie pochodzi z rozkazów rządu Angielskiego, ale z prywatnego domysłu konsula jenerałnego.

Na czele obrońców Grecyi znajdują się teraz Xże Demitry Ipsylanty i Xże Kantakuzeso młodszy. Obadwa gdy wysiedli do Morei zostali z największą rękodością od mięszaków przyjętemi.

Z Stultan d. 1 Sierpnia.

Turcy stający ugi czas spokojnie, uderzyli ogle na klasztor Slatina i zdobyli go, lubo nie bez znaczney straty. Grecy dawali zapamiętały odpór, i nie poddali się nawet w ten czas, gdy palił się już klasztor i kościół, ale uciekli na wieżę, z której do ciszących się fortką Turków potężnie z ręczney broni strzelali. Mimo tego byliby Turcy i to miejsce szturmem zdobyli, gdyby nie był ich Bimbasha poległ, przez co wstąpił się pomiędzy niemi nieład, z którego Grecy korzystając uciekli w liczbie jeszcze 76 do najbliższej Rosyjskiej granicy. Połoważ zastanęty ich mury, nieogięło zatem z nich iak 7, ale stratę Turków podają do 400 ludzi. — od Doru pokazano się razem pod Jordaki 800 Greków, którzy chcieli stworzyć sobie przechód przez granicę Rosyjskie; lecz stojący na granicy pułkownik Rosyjski pogroził im odwetem i wydał do niego rozkazy. Widząc oni, że nie żart, z ożyli broni i udali się na kwarantannę, po której ukonczeni

poorowadz. nemi zotana 4 kolumnami do Bessarabi.

braz Konstellacyi, znajduie się w moiey księgarni w cenie 1 złotego. Zebrana z przedarzy kwota, przeznaczona jest dla Krakowskiego Towarzystwa Dobroczynności.

Ambr. Grabowski.

Do dziełka *Astronomii dla Pici piękney* służący za pomocne objaśnienie O.

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i tego Okręgu. — Wskutek Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 27 Marca r. b. do L 674 do powszechney podaie wiadomosci, iż w dniu 1 wszym Października r. b. i następnym na gwaście wsi wyciąże odbywać się będzie licznia Skarbowych Dębów na pniu wildści sztuk 461, a to oddziałami po 5 sztuk wedle porządku w zatwierdzonym wykazie umieszczonego branych. Życzący sobie nabycia takowych w miyscu i czasie oznaczonym w przyzwoite wadium opatrzeni znajduwać się zechcą, gdzie o warunkach zawiedomieni zostaną; przed terminem zaś licytacyi w Biórze Intendenta Dóbr i Lasów Narodowych wspanione warunki każdego czasu na żądanie okazane być mogą. — W Krakowie d. 23 Sierpnia 1821 r.

Kuciański, Gądomski, S. W.

Tomasa Gwizdowski strzelec w Gminie Ciotczy Parafii Miechowskiej Powiecie Lubartowskiem Obwodzie i Województwie Lubelskim leżący, Dziedziczny JW. Józefa Trzcińskiego, Sędziego Pokoju i Rządy Powiatu Lubelskiego, ukradłszy tamże temuż Panu swojemu Tysiąc dukatów w worku płóciennym niebieskim opieczętowane dnia 20 Lipca r. b. uciekł; uprasza się więc wszelkie Zwiierzchności miejskie i wiejskie, oraz każdego kłoby takowego według tu wrazonego rysopisu postrzec mógł człowiek, kazaże pować, a uchwyconego z znalezieniem pieniadzi do miysca popelnionego czynu, to jest wyżej rzeczony Ciotczy odstawić. Wdzięczność i zupełne wynagrodzenie z strony poszkodowanego nuyuroczyście się zaręcza. — Rysopis Tomasa Gwizdowskiego, jest następujący: Wzrostu słusznego nosił się trochę pochyty, włosów biały, twarzy ślągłej smagławy, oczu siwych, nosa dużego, czoła wysokiego, zarostu podobnie biały, z faworytami i wąsami niewielkimi, lat miał około 27miu lub więcej. — W czasie ucieczki miał na sobie frak krótki koloru jasno sieraczkowego sukienny stary, spodnie takież koloru sukienne, drugie płócienne lniane, koszule lniane, jedną na sobie drugą w torbie, kamizelkę sieraczkową sukieną z guzikami wiszącąmi żółtymi dentami według mody. — Chustkę nie szyi czarną z szlakami zielonemi jedwabną; buty pasowe z krowiem na obcasach podbitych goździami zobcasami niskimi, kapelusze na głowie czarny okrągły, torba borsuczna i mantelzak skurczany. A że miał czas i tyle pieniadzy, mógł też wszystką zmienić odzież, do której się jeszcze dokładają małe biagalę, po których może być postrzeżonym. Miał przy sobie: 1) Pulares duży skurczany czerwony czyli safianowy m. cno wyarty. 2) Ł. zerkę do uszów z przetyczką do zembów na siebie zasuwane srebrne które za 2łp. z służącym chciał sprzedać. 3) W tymże czasie zginął ze stolka szczoryk, który on ukradł; ten szczoryk w jednym tylko końcu miał dwa ostrza, jeden cienki do pior temperowania na potęg ulomany, drugi cały trochę większy do zwycaizney potrzeby. Rękoisć z kości białej, przy końcu szerokości i kształtnie zaokrągloney na której duże czarne litery jakby drukowane wyrażały słowo — Alexander. — Dzieło się w Lublinie d. 20 Sierpnia 1821 roku.

Antoni Depiński,

Zastępca Wójta Gmin Pnorkowa i Ciotczy.

Miasteczko Dąbrowa w Cerkwie Tarnowskiej, ma uprzywilejowanych Jarmarków kilkanaście, pomiędzy którymi odbywać się zwykły Jarmark na S. Michał na sprzedaż koni, wołów, i wszelkich Towarów. Aże ten czas Jarmarku jest bardzo do

Bym dla handlującej publiczności, bo po ukończonych żniwach, w tym czasie drogę są przystępne, zresztą długi przeciąg czasu bez Jarmarku, a dla handlu Jarmark jest nader potrzebny w jesieni. A zatem, mieszkańcy Miasteczka Dąbrowy wspólnie z Dzieżdzicem tegoż miejsca, mają honor uprzedzić i zaprosić Prześwintną Publiczność, tak Szanowne Obywatelstwo, jako też Sławetnych Kupców i Speculantów, by raczyli Jaskawie na dzień pierwszy Października r. b. tutaj się zgromadzić. — Zwierachność miejscowa czuwać będzie ile możliwości nad bezpieczeństwem przez zaprowadzenie ścisłego porządku, ostrożności i wygody dla przybytych.

Mieszkańcy chcąc podnieść upadające Jarmarki, oświadczają Prześwintney Publiczności, iż szczególnie na ten czas Jarmarku, zapewnią przez lat trzy po sobie następujących, dać każdemu, kto tylko do którego bądź Domu zaedzie, bezpłatnie stajanie, a stajnie, sklepy na Towary; dla Oberżystów stajanie i sklepy dla handlarzy konnych stajanie i stajnie bezpłatnie, niemniej zapewnią z swojej strony najuważniejszą z porządku grzecznością dla każdego przyjęcie, z prośbą: by tę ofiarę małą Prześwintna Publiczność łaskawie i z dobrą chęcią raczyła przyjąć, a licznym zgromadzeniem to Miasteczko na czas ten Jarmarku ubarwiać. — Roku 1821.

Kamienica z mieszkaniem na pierwszym piętrze, z Izbą dużą na dole i kuchnią, pokojami i sklepem dogodnym, na jakikolwiek upodobany handel, w Mieście Koszycach w Królestwie przy Trakcie Lubelskim jest do najęcia.

W dniu 31 Sierpnia r. b. o godzinie ośmy zrana w Krakowie przy ulicy Grodzkiej w Domu pod L. 103 odbędzie się w drodze Eksekucyi Sądowej licytacya a zatradowanych Ruchomości tak to: Bielerdu, sprzętów i Mebli, Powozów, Konii powozowych tudzież Wain Węgierskich na beczki. Chcący licytować raczą się w miejscu i terminie do licytacyi wskazanym z gotowem zgłosić pieniądzem. — W Krakowie dnia 24 Sierpnia 1821 r.

H. Salemoński, Kom. S.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i tego Okręgu podaje do wiadomości publicznej, że P. Jacek Kawecki Kómornik przy Sądach tutejszych uskutecznił dnia 22 Stycznia 1821 r. zajęcie domu w Krakowie Okręgu I. Gminie VII. na Kleparzu pod L. 55 między domami sąsiadkami W. Walentego Fidzińskiego z jednej, a P. Galiewkiego z drugiej strony stołecznego, P. Kaspra Burskiego własnego (którego nazwaniem jest Józef Brosnki) a to na satysfakcyę summy kapitalney 2375 złp. w monocy srebrney a powolany po 5 od 100 od daty wezwania to jest 2 Listopada 1820 r. należący się z mocy obligu Urzędowego przed P. Antonim Matachewiczem Pisarzem Aktowym Publicznym W. M. Krakowa i tego Okręgu dnia 3 Sierpnia 1818 r. przez P. Józefa Burskiego Obywatela Krakowego właściciela domu wż wspomnionego w tymże domu zamieszkałego na rzecz i osobę P. Felixa Lisowskiego Obywatela krakowskiego, w Dobrach Narodowych Boleschego w Okręgu W. M. Krakowa leżącego przez siebie daterżawionych mieszkałego. Protokół zajęcia tegoż domu PP. W. nocentemu Kasprzyckiemu jako Woytowi Gminy VII. i Alojzemu Filipowiczowi jako Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu I. W. M. Krakowa dnia 25 Stycznia 1821 r. prawnie wziętym, tenże Volum nr III. księgi zajęcia Aktów hypotecznych W. M. Krakowa i tego Okręgu dnia 19 Lutego 1821 r. na karcie 95 Nr. 15. o w Kancelaryi Pisarza Trybunału I. Inst. w Księżce II. zajęciow nieruchomości od stronyicy 598 do 602 dnia 3 Marca 1821 r. wpisanym został. — Sprzedawcy tego domu popierać będzie Pan Feliks Stotwiński O. P. D. Patron przy Sądach tutejszych w Krakowie przy ulicy Szewskiej pod L. 78 zamieszkały. Licytacya przedstanowcza odbyła się d. 17 Sierpnia r. b. 1821, na którym terminie dom P. Kaspra Burskiego własny W. Felixa Lisowskiego za położoną przez niego cenę 2000 złp. przysadzonym został. Do licytacyi stanowiącej d. 29 Września r. b. 1821 wyznaczonem jest. Zbiór biuśnięć i warunków licytacyi złożono ię w Kancelaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie 17 Sierpnia 1821.

Litoshewski, Kłazarz.